

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תרכו
ערב שבת קודש פ' נשא (באה"ק - בהעלותך)
ה'תשס"ו

יוצא לאור על-ידי
תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770
במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ק"ד שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ו שנה לנשיאותו

יחי אדובנו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"י"ר

לעילוי נשמת

ר' נתנאל ב"ר אפרים ע"ה נסים

נפטר ביום ט"ז סיון ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת דבורה תח"י נסים

לאורך ימים ושנים טובות עד ביאת

גואל צדק, ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י ילדיהם

ר' עמוס וזוגתו מרת רישא שיחיו נסים

ר' אפרים וזוגתו מרת מריטה שיחיו נסים

ר' דוד וזוגתו מרת אורה שיחיו בורק

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

ב"ה

3 דבר מלכות

נמצאים כבר "בשעה שמלך המשיח בא" / משיח ש"פ נשא היחנשא

8 זמן הגאולה

אין רשיון מנשיא דורנו להפסיק ח"ו במלאכה / פי השבוע באור הגאולה

11 ניצוצות של משיח

ה"עולה מאלי" של דורנו / פתגמים וקטעים קצרים בעניני גאולה

12 המעשה הוא העיקר

הוספה בפעילות הרבנים / הוראות למעשה בפועל

13 יומן תשמ"ו - פרסום ראשון

פרק ל"א / יומן אירועים מהענשה ונשמע בבית חיינו - 770 בעונת החשמ"ו בימים הסמוכים לשבח זו

החלוקה הסתיימה לערך בשעה 10:50 וכ"ק אד"ש שב לחדרו.

השוטר אאר שפאשר פאן אלווה און כ"ק אד"ש כל פראגוריא יחיקס בשבילא...

בשעה 11:40 לערך נסע כ"ק אד"ש למקוה. כמה דקות קודם עברה על-יד 770 לווי' של ילד בן 9 מהשכונה שנפטר ל"ע במוצש"ק, ובשעה שכ"ק אד"ש נסע למקוה הביט בעיניו הק' אל כיוון הלוי' שעמדה כמה מטרים ספורים מהמכונת. היה זה מחזה מבהיל ומכאיב.

כשיצא כ"ק אד"ש לנסוע לאוהל, עמדו על יד המכונת כ-27 אנ"ש שעומדים לנסוע היום לאה"ק והמתינו לקבל ברכת "צאתכם לשלום", אלא שהפעם המזכיר הריל"ג לא ניצב כרגיל לפני כ"ק אד"ש כדי להצביע על הנוסעים לאה"ק וכ"ק אד"ש רק נופף להם לשלום בידי הק'.

בשעה 9:18 לערך שב כ"ק אד"ש מהאוהל לאחר נסיעה שארכה כ-13 ד' בלבד! (כששאלו את השוטר המלווה כמה רמזורים אדומים הוא חצה, ענה השוטר שכאשר הוא מלווה את כ"ק אד"ש הכל בשבילו ירוק...). כעבור כ-2 ד' נכנס כ"ק אד"ש לתפילות מנחה וערבית.

מעניין שמבין 27 הנוסעים הנ"ל לאה"ק היו 9 חבר'ה שטיסתם נדחתה מ-10:30 ל-2:30, ואחד מהם הספיק לחזור ל-770 כדי לקבל את ברכת "צאתכם לשלום" מכ"ק אד"ש אחרי מעריב.

בשעה 9:40 לערך נסע כ"ק אד"ש לביתו, כשהוא מעודד בדרכו את השירה ב-2 ידיו הק'.

הרש"ג נלקח הלילה לבית רפואה כשהוא סובל מדלקת באחד מחלקי גופו.

וף שני, ט"ו סיון: בשעה 10:12 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו, וכעבור כ-3 דק' יצא לקריה"ת. 2 חתנים שלא זכו בגורל העליות בש"ק עלו היום לתורה במנין כ"ק אד"ש.

בתפילת מנחה הזאל הי' ריק ברובו הגדול (בעקבות זמן הקיץ שהחל).

ברכת "מזל טוב" לבבית

לתמים המובחר והנעלה, מטובי "חיילי בית דוד" הלוחמים ב"מלחמת בית דוד" לפעול ביאת משיח צדקנו תיכף ומיד ממש, נחמד ונעים על הבריות, מסור ונתון לכ"ק אד"ש מה"פ מתוך קבלת עול מוחלטת, חבר מערכת הקונטרס "יחי המלך"

החתן התמים מאיר יהודה שיי דוד

לרגל בואו בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת עב"ג תחי

הכלה המהוללה מרת רבקה בת ידידנו הרה"ח שלמה זלמן שיי לבקבקר

יה"ר שיבנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, ויקבלו פני כ"ק אד"ש משיח צדקנו "נאו" ממש

קונטרס זה מוקדש לעילוי נשמת ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי נפטר ביום השבת קודש פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג ולע"נ זוגתו מרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקיים העידן "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 917-403-5618
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טל': 8715-770 (04)
 דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

הרש"ג הסתבך קמעא וביקש את הרב יוסל ויינברג שיתנדב להכריז. כשהכריז הנ"ל שאלו כ"ק אד"ש בחיך רחב "ווען?", אח"כ החל לנגן "והריקותי לכם ברכה" ועודד בידיו הק' את השירה. בשיחה האחרונה הקדיש כ"ק אד"ש כמה מילים לרבנים האורחים מאה"ק והורה להם לגשת אחרי הבדלה למזכירות שם יקבלו קנקני משקה.

בשעת שירת "שיבנה" עודד כ"ק אד"ש את השירה ב-2 ידיו הק', וכמו"כ היה בשאר הניגונים. בשעה 5:20 לערך הסתיימה ההתוועדות. טרם צאתו עודד כ"ק אד"ש בידיו הק' בשטורעם את השירה, בפרט לילדים.

הקהל התפזר בכל השכונה להשתתף בסעודות של החתנים, חלקם ערכו את הסעודה באולם החתונות 667.

כ-20 דקות אחר ש"ק אד"ש נסע לבייתו - אפוא ג-770!

בשעה 9:20 לערך נכנס כ"ק אד"ש לתפילת ערבית, וכעבור כחצי שעה נסע לביתו כשבדרכו מעודד את שירת הקהל ב-2 ידיו הקדושות.

כ-20 דקות אחרי ש"ק אד"ש נסע לביתו - מהומה ב-770! עשן מיתמר מסביב לבנין וריח עז של שריפה בפנים. באותה שעה ערך ר' יואל כהן "חזרה" על השיחות בזאל הגדול כשמסביבו תמימים רבים שישבו והאזינו. הקהל נתקף בהיסטריה וכולם ברחו והחוצה. ברגע הראשון לא ידע אף אחד מה מקור העשן, אך לאחר כמה רגעים זיהו שהעשן יוצא מהמנוע של המזגן הניצב מאחורי 770. ברקע כבר נשמעו צפירות מכבי האש, והחבר'ה שפחדו מניחוץ הדלתות והחלונות (על-ידי הכבאים) סגרו מיד את כל הבנין, אין יוצא ואין בא! הכבאים הגיעו בשבע מכוניות ותוך שניות התלבשו מוכנים לעבודה. עם בואם פסק העשן, ולאחר שהראו להם את מקורו חזרו כלעומת שבאו.

התברר שהמנוע של המזגן ישן מאוד אולי גם קצת רקוב, אלא שהגבאים החליטו לחסוך עוד ועוד, ולבסוף קרה מה שקרה.

תיכף אחר-כך המשיכו ב"חזרה" של ההתוועדות והשיגרה שבה ל-770.

יו"ק ראשון, ט"ו סיון: בשעה 9:45 נעלו ועד המסדר את מבואות הכניסה ל-770 למעלה, כהכנה לחלוקת הדולרים.

בשעה 10:08 לערך הגיע כ"ק אד"ש מבייתו. קהל גדול של אנשים מכל שכבות הציבור כבר נכח במקום, מגוון של אורחים שהגיעו לחג השבועות בנוסף לאנ"ש והת' שי'. כעבור כ-3 דק' יצא כ"ק אד"ש מחדרו והחל לחלק שטר של דולר לצדקה לכאו"א.

בתחילה ניגשו הנשים, ולאחר כ-20 דקות הגברים. כשעברו שלשה חתנים הנוסעים לאה"ק (אלפרוביץ, הלפרין ואזדאבא) נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף לכל אחד מהם באומרו שהדולר מיועד עבור הכלות. א' החתנים שאל את כ"ק אד"ש מתי לתת את הדולר לכלה? וכ"ק אד"ש אמר "אחר החופה". לפי גירסא שניה כ"ק אד"ש הוסיף ואמר שהדולר אינו במקום הטבעת. כשעברו הרבנים הכט ביסטריצקי ואשכנזי מאה"ק נתן כ"ק אד"ש דולר נוסף לכל אחד מהם עבור סיום הרמב"ם (כנראה במצרים).

נמצאים כבר "בשעה שמלך המשיח בא"

ע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים, דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה • מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם נתקיימו דברי הילקוט שמעוני: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. . הגיע זמן גאולתכם" • מאז (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא. . ומשמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם" • משיחת ש"פ נשא, י"ב סיון ה'תנש"א - מוגה

וצריכים רק "לצחצח הכפתורים"³ ולעמוד הכן לקבלת פני משיח צדקנו,⁴ ועאכו"ל לאחרי ריבוי העבודה דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה מאז ועד עתה, כולל ובמיוחד השלימות דארבעים שנה (לאחרי הסתלקותו) ש"קאי איניש אדעת' דרבי"⁵, "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶ - בודאי ובודאי שסיימו גם "לצחצח הכפתורים", ועומדים הכן לקבלת פני משיח צדקנו.

וענין זה מודגש ביותר וביותר בשנה זו -

א. ובכל זה ניתוסף עילוי מיוחד והדגשה מיוחדת בשבת שלאחרי מ"ת, שבת פרשת נשא, **בשנה זו:**

ובהקדים המדובר כמ"פ שע"פ כל הסימנים שבדברי חז"ל אודות אחרית הימים (נוסף על ההודעה הכללית בזמן הגמרא ש"כלו כל הקיצין"), דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות ודור הראשון של הגאולה, כפי שהעיד כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - בקשר ובשייכות להכרזתו הידועה "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה"² - שבימיו (לפני עשרות שנים) סיימו כל עניני העבודה,

(3) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(4) ראה "היום יום" ט"ו טבת. ובכ"מ.

(5) ע"ז ה, רע"ב.

(6) תבוא כט, ג.

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) "קול קורא" בהקריאה והקדושה דשנת תש"א-ג (אג"ק שלו ח"ה ע' שסא ואילך. שעז ואילך. תח ואילך. ח"ו ע' תל ואילך). ועוד.

שנת ה'תנש"א, שסימנה מרומז בפסוק **"תנשא מלכותו"** (דקאי על דוד ושלמה⁸, שמלך המשיח הוא מזרעם⁹) בכל העולם כולו, והר"ת שלה "הי' תהי' שנת **אראנו נפלאות**", כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות¹⁰ – מתחיל מה"נפלאות" שכבר ראו (נוסף על אלה שיראו בעתיד, "אראנו") בפועל ובגלוי לעיני כל העמים בשנה זו, שבהם **נתקיימו** דברי הילקוט שמעוני¹¹: "שנה שמלך המשיח נגלה בו כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס כו' מלך ערבי כו', ואומר להם (הקב"ה לישראל) בני אל תתיראו, כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם. הגיע זמן גאולתכם", ומאו (ובפרט בחודש ניסן, חודש הגאולה) עומדים כבר "בשעה שמלך המשיח בא ("הנה זה בא"). . ומשמיע להם לישראל ואומר עונים הגיע זמן גאולתכם".

ובפרט בעמדנו בזמן מ"ת וימי התשלומין שלו, כדאיתא בספרים¹² בהרמז במארז¹³ "הכל מודים בעצרת **דבעינן** נמי לכם", ש"עצרת. . הוא זמן המוכשר לעת רצון להתפלל לקרב קץ הגאולה. . דבעינן לשון אם תבעינן בעו, והוא לשון תפלה ובקשה, **נמי לכם** גימטריא¹⁴ קץ, היינו, שאז זמן המוכשר להתפלל שיתקרב קץ הגאולה", "קץ הימים" וקץ הימין¹⁵, ובעמדנו בשבת **שלאחרי** ה"קץ" דעצרת, שבת פרשת נשא, "נשא" (ר"ת שנת

(7) בלק כד, ז.

(8) פרש"י עה"פ.

(9) סהמ"צ להרמב"ם מל"ת סבב. פיה"מ ר"פ חלק יסוד הי"ב. אגרת תימן.

(10) מיכה ז, טו.

(11) ישעי' רמז תצט.

(12) ספר מאמר מרדכי עמ"ס פסחים להרה"צ כו' הר"ר מרדכי מנדבורנא (סיגעט, תר"ס).

(13) פסחים סח, ב.

(14) א' מאופני הלימוד בתורה, כפי שמצינו בדין נזירות **שבפרשתנו** ש"סתם נזירות ל' יום. . אמר קרא קודש יהי, יהי **בימטריא** תלתין הוי" (נזיר ה, א).

והדגשה יתירה בענין זה – בעריכת התוועדות¹⁶ מיוחדת (שלא ע"ד הרגיל) דכו"כ מישראל בזמן "רעוא דרעוין", השייך ביותר לגאולה האמיתית והשלימה¹⁷ (כנ"ל סי"ב^{17*}), ובאופן של סעודה ממש, ובברכת המזון¹⁸ (אפילו על אכילה שאין בה שיעור שביעה¹⁹)

(15) ראה אוה"ת ר"פ מקץ. וש"נ.

(16) כידוע ה"פתקא אשר משימי שמיא נחיתא" בגודל מעלתה של התוועדות חסידית, שבכחה לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל שרם של ישראל (אג"ק אדמו"ר מהור"צ ח"ג ע' תיג).

(17) ולהעיר מהשייכות למזמור צדי"ק בתהלים (המזמור דשנה ז), שסימונו וחותמו "זיהי נועם גו' ומעשה ידינו כוננהו" (שתוכנו השראת השכינה במשכן, ועד לתכלית השלימות שבזה בביהמ"ק השלישי - ש"נועם" הו"ע התענוג (רעוא דרעוין). שאין למעלה ממנו, ונמשך ותודר עד למטה ב"מעשה ידינו".

[17*] **הערת המו"ל**: בסה"ש תנש"א ח"ב ע' 4-593

(18) לאחרי הקדמת ניגוני רבותינו נשיאינו (נשיאי תורת החסידות שעל ידי הפצתה חוצה קא אתי מר דא מלאכ משיחא) – הבעש"ט, המגיד, אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי, הצמח-צדק*, אדמו"ר מהר"ש, אדמו"ר מהורש"ב וכ"מ מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו** – תשעה*** ניגונים שבהם מסיימים קץ הגלות, ובאים לניגון העשירי, שירה העשירית דמלך המשיח.

(19) שעז"נ בברכת כהנים **שבפרשתנו** (ו, כו) "ישא ה' פניו אליך", וכי לא אשא פנים לישראל שכתבתי להם בתורה ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלקיך, והם מדקדקים על עצמם עד כזית ועד כביצה" (ברכות כ, ב. וראה לקר"ת פרשתנו כו, סע"א ואילך).

(* שב' שמוותיו - "צמח" ו"צדק" (בגימטריא מנחם מענדל) הם שמוותיו של המלך המשיח.

** שב' שמוותיו - "יוסף" ו"יצחק" - קשורים עם הגאולה.

*** ששת הניגונים של נשיא חב"ד, מאדמו"ר הזקן עד אדמו"ר מהור"צ, וניגון שלש תנועות (דהבעש"ט, המגיד ואדמו"ר הזקן) שנחשב לגי' ניגונים (המו"ל).

הננו מגישים בזאת לקהל קוראינו שיחיו – חלק ל"א מתוך יומן מהנעשה ונשמע ב"בית חיינו" 770 בשנת תשמ"ו

בהזדמנות זו אנו פונים לכל מי שיש תחת-ידו יומנים או רשימות משנת תשמ"ו – לשולחם אלינו כדי לזכות בהם את הרבים, וזכות זו תעמוד לו ולכל בני-ביתו

נערך ע"י מערכת "יחי המלך" - ע"פ רשימה פרטית*, 'כלי אחריות'

יוק ש"ש, י"ג סיון: בשעה 10:20 לערך הגיע כ"ק אד"ש מביתו ויצא אח"כ לחלק צדקה לילדים. החלוקה נמשכה כ-15 דק' בגלל ריבוי הילדים.

בשעה 8:50 לערך נכנס כ"ק אד"ש ל"קבלת שבת". בשירת "לכה דודי" עודד כ"ק אד"ש את השירה בתנועות ידיו הק'.

יוק ע"ק פ' נשא, י"ג סיון: בשעה 10:00 לערך נכנס כ"ק אד"ש לתפילת שחרית של שבת. הרבה מאנ"ש כבר החלו לנסוע להרים והדבר הי' מורגש ב-770. 13 חתנים כ"י הוצרכו לעלות השבת לתורה, ולאחרי שהטילו גורל ביניהם נאלצו חמשה חתנים להשאר מחוץ לתמונת העליות, לצערם. מעניין שדוקא ה"מיוחסים" נשארו בחוץ...

בשעה 1:30 לערך נכנס כ"ק אד"ש להתוועדות. בעת שניגנו הקהל אחרי השיחה הראשונה הביט כ"ק אד"ש על א' הילדים שמחא כפיו והחל למחוא כפיו הק' ולעודד בשטורעם את השירה.

אחרי השיחה הב', בעת הניגון, ניגש הרש"ג אל כ"ק אד"ש עם בקבוק משקה בידיו ואמר שזוהו עבור הדינער של תו"ת. כ"ק אד"ש בירכו בהצלחה רבה, ואמר לו כו"כ פעמים לחיים. אח"כ הביט אל הקהל ועודד ב-2 ידיו הק' את השירה.

בעת חלוקת בקבוקי המשקה הכריז הרב זירקינד על סיום ס"ת והדגיש שלא יעמדו אוטובוסים לרשות הקהל אלא כל אחד יסע בכח עצמו, על-כך העיר לו כ"ק אד"ש "ניט אין שבת גערעדט".

אחרי זה פנה כ"ק אד"ש לר' בערל יוניק ששאל את הרש"ג ע"ד הכרזה על הדינר לתו"ת.

(* עריכת היומן נעשתה ע"פ מספר יומנים של אנ"ש והתמימים אשר שהו באותה תקופה ב"בית חיינו" - 770, והעלו על הכתב את אשר ראו בעצמם או שמעו מאחרים. מטבע הדברים יתכן שנפלו אי-אלו טעויות ביומנים אלו אשר חלקם נכתב לעיתים בצורה בלתי ברורה, ואנו מתנצלים ע"כ מראש ו"שגיאות מי יבין".

הוספה בפעילות הרבנים

בנוגע לפועל – המעשה הוא העיקר:

מכיון שנמצאים כאן רבנים ומורי-הוראה מכמה וכמה קהילות בישראל,

ובפרט רבנים ומורי-הוראה **חסידיים**, אשר, פסקי-הדינים שלהם מיוסדים על פס"ד אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי ואדמו"ר הצ"צ, ובכללות – פסקי-דינים גם ע"פ מדת חסידות, "לפנים משורת הדין", אשר, בימינו אלו נעשו גם הם בגדר ד"שורת הדין" (כנ"ל),¹ מן הנכון שיתאספו ויתיעצו יחדיו כיצד ניתן להוסיף בכל הקשור לפעילותם של רבנים ומורי הוראה בישראל – הן בנוגע לפעולתם האישית, להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בהפצת התורה והיהדות בעירם ושכונתם כו', והן לעורר ולעודד את כל שאר הרבנים ומורי-הוראה די בכל אתר ואתר, שיוסיפו גם הם בהפצת התורה ויהדות בכל מקום ומקום.

ומובן, שהכוונה בכל האמור היא – גם לפעילותם של הרבניות, שתפקידן לעזור ולסייע לבעליהן, הרבנים ומורי-הוראה, עי"ז שנוטלות חלק חשוב בפעולות דהפצת התורה והיהדות בין נשי ישראל, ולכל לראש – בנוגע לג' המצוות המיוחדות של נשי ישראל, הדלקת נרות שבת קודש ויו"ט, כשרות האכילה ושתי' וטהרת המשפחה, וכן בנוגע לחינוך הילדים – "חונך לנער גו' גם כי יזקין לא יסור ממנה"² – אשר, חלקו העיקרי נתון בידי האשה.³

והתקוה חזקה – שכאשר יעסקו בזה כדבעי, בודאי תהיינה הפעולות בהצלחה רבה ומופלגה, ובאופן ד"בהעלותך את הנרות"⁴ (כפי שהולכים לקרוא בתפלת מנחה), "עד שתאה שלהבת עולה מאלי"⁵,

ובפרט, לאור העובדה שבדורנו זה ניתוסף ריבוי מופלג בכל עניני טוב וקדושה, ואע"פ שלעומתם ניתוסף גם בצד ההפכי – הרי סוכ"ס יהפכו ענינים אלו לקדושה, בבחינת "זדונות נעשו לו כזכיות", אשר, עי"ז ניתוסף סוג חדש של "זכיות".

ובודאי יתן הקב"ה את כל המצטרך – כדי שעבודה זו תוכל להעשות מתוך מנוחה שמחה וטוב לבב, ומתוך הרחבה, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

(משיחת ש"פ נשא, י"ד סיון ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

- 1) ס"ו בהנחה (ה'תנוועדיות' תשמ"ו ח"ג ע' 583).
- 2) משלי כב, ו.
- 3) ראה של"ה ש' האותיות דמ"ד, ע"א הובא בצוואת (5) פרשי' עה"פ.

המדור מוקדש

לעילוי נשמת הרה"ה זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין

נפטר ביום ט"ו אדר א' ה'תשס"ה

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם בגאולה האמיתית והשלימה

על "כוס של ברכה"²⁰, שקשור עם הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כפי שמצינו בגמרא²¹ בנוגע לכוס של ברכה בסיום הסעודה דלעתיד לבוא²²: "נותנין²³ לו לאברהם אבינו **כוס של ברכה** לברך, ואומר להן איני מברך וכו', אומר לו לדוד טול וברך, ואומר להן **אני אברך ולי נאה לברך**, שנאמר²⁴ כוס ישועות אשר ובשם ה' אקרא", "כסא"²⁵ דדוד לעלמא דאתי מאתן ועשרין וחד לוגא מחזיק, שנאמר²⁶ כוסי רוי', בגימטריא הכי הוי"²⁷].

ב. והמעשה הוא העיקר²⁸:

20) להעיר ש"יש אומרים שברהמ"ז טעונה כוס אפילו ביחיד" (שור"ע אדה"ז או"ח ר"ס קפב), ועאכו"כ בשלשה שמזמנים יחד, ועאכו"כ בעשרה (ומעשרה ולמעלה אפילו אלף או ריבוא) שמזכירים השם ("נברך אלקינו") בברכת הזימון (שם סקצ"ב ס"ג).

21) ובפרט ע"פ מ"ש בזהר (ח"ב קצ"ג, רע"א) "אע"ג דנשים וקטנים פטורין מן המצוות בכוס דברכה הכל חייבין, ובלבד דידעון לאמן מברכין, ודא היא ונהרו אליו כל הגוים" – כמ"ש לפני" (קפט, סע"ב) שהפסוק (ישעי' ב, ב) "זה" באחרית הימים נכון יהי' הר בית ה' בראש ההרים ונשא מגבעות ונהרו אליו כל הגוים" קאי על כוס של ברכה (וראה לקוטי לו"צ לזח"ב ע' קלו ואילך).

22) ומעין ודוגמא לזה בזמן הזה – סעודה שלישית דשבת (ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואילך).

23) פסחים קיט, ב.

24) תהלים קטז, יג.

25) יומא עו, א.

26) תהלים כג, ה.

27) ובהמשך לזה (לאחרי תפלת ערבית, הבדלה וחלוקת כוס של ברכה) – קידוש לבנה, "שהם עתידים להתחדש כמותה" (סנהדרין מב, א) בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא; וסעודת מלוה מלכה – "סעודתא דדוד מלכא משיחא" (סידור האריז"ל במקומו. ועוד).

28) אבות פ"א מ"ז (בגימט' טוב) – שלומדים בשבת זה.

(* "אבל מנהג העולם שלא לברך על הכוס כלל ביוזי, ונסן מנהג זה ע"ד הקבלה" (שם).

(** אזלי י"ל אותיות "קץ" – "באחרית הימים".

כיון שיום השבת שלאחרי זמן מתן תורה, פרשת נשא, דשנת אראנו נפלאות, הוא הזמן הכי מוכשר ומסוגל להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא" – מובן שההוראה למעשה בפועל שהזמן גרמא היא **בהכנה** (מעין ודוגמא ומביאה בפועל ממש) לקיום היעוד "תורה חדשה מאתי תצא".

ובפשטות – התחדשות והוספה בלימוד התורה מתוך חיות ותענוג עד שמחדש חידושים בתורה, הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע להפעולה על הזולת, "העמידו תלמידים הרבה", כידוע ש"כל איש ישראל יכול לגלות תעלומות חכמה ולחדש שכל חדש בתורה, הן באגדות הן בנגלה הן בנסתר, כפי בחי' שורש נשמתו, ומחוייב **בדבר**"²⁹, כולל ובמיוחד – התחדשות והוספה בלימוד והפצת פנימיות התורה שנתגלתה בתורת החסידות, מעין ודוגמא ו"טעימה" מתורתנו של משיח ("טועמי' חיים זכו"³⁰), שלכן עי"ז מזרזים וממהרים ופועלים ביאת דוד מלכא משיחא³¹.

וכדאי ונכון ביותר שכא"א יקבל על עצמו שנוסף על אמירת פרקי אבות ("מילי דחסידותא"³²) בכל שבת משבתות הקיץ, יוסיף וילמד בעיון משנה אחת (לכל הפחות) עם הפירושים דמפרשי המשנה, כל חד לפום שיעורא דילי'.

ויה"ד שמהדיבור וקבלת החלטה טובה בהנ"ל נבוא תיכף ומיד להתגלות ד"תורה חדשה מאתי תצא", בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו,

ו"משה (ש"ק"יבל תורה מסיני") ואהרן (שידליק המנורה בבית המקדש) עמהם", והבעש"ט וכל רבותינו נשיאינו עד לכ"ק מו"ח

29) תניא אגה"ק סכ"ו (קמה, א).

30) ראה לקו"ש ח"כ ע' 173. וש"נ.

31) אגה"ק דהבעש"ט - כש"ט בתחילתו.

32) ראה ב"ק ל, א.

עיר הקודש, בהר הקודש, בבית המקדש ובקדש הקדשים – "מעל הכפורת אשר על ארון העדות מבין שני הכרובים"³⁵.

ועוד הוא העיקר – תיכף ומיד, "מיד" ר"ת משה ישראל (הבעש"ט, שכשיפוצו מעינותיו חוצה קא אתי מר) דוד מלכא משיחא, וכפשוטו ממש, באופן של ממשות, למטה מעשרה טפחים, ממש ממש.

אדמו"ר עמהם³³, ביחד עם כל צדיקי ונשיאי ישראל וכל בני ישראל ("עמך כולם צדיקים") בדורות שלפני-זה, ש"הקיצו ורננו שוכני עפר"³⁴, ביחד עם כל בני ישראל שבדורנו זה, נשמות בגופים ללא הפסק בינתיים,

וכולם יחדיו שומעים ה"תורה חדשה (ש)מאתי תצא", בארצנו הקדושה, בירושלים

(33) ראה יומא ה, ב. תוד"ה אחד - פסחים קיד, סע"ב.

(34) ישע"י כו, יט.

(35) סיום וחזרתם פרשתנו.

במלאת 15 שנה להתוועדות המיוחדת והמפתיעה של כ"ק אד"ש מה"מ בש"פ נשא ה'תנש"א בשעת רעוא דרעיון, הבאנו קטעים מגליון "בית חיינו" מס' 90

בשעה 8:10 לערך (מס' דקות לפני השקיעה) הופיע, לפתע, כ"ק אדמו"ר שליט"א בפתח ביהמ"ד הגדול למטה, כשהוא אוזח ביד ימינו את סידורו וביד שמאלו ספל מים ומגבת, וצעד לעבר מזרח ביהכנ"ס. פני כ"ק אדמו"ר שליט"א היו רציניות ביותר.

מעט הבחורים שהיו באותה עת בביהמ"ד התאוששו במהרה מהתדהמה הראשונית, ומיהרו לצעוד בעקבות כ"ק אדמו"ר שליט"א.

כשהגיע כ"ק אדמו"ר שליט"א סמוך לארון הקודש, הניח את הספל על הבימה, וביקש קערה לנטילת-ידיים. הקערה הובאה מיד, והרבי שליט"א נטל את ידיו והתיישב על כסאו (שהובא בינתיים).

בינתיים הוזעק המזכיר הריב"ק שי', והוא הגיע מיד כשבידו חלה שהביא עמו מהקומה העליונה. לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למזכיר הריב"ק שי' שברצונו לעלות אל בימתו, כדי שהקהל יוכל לשמוע ולראות. הרבי שליט"א עלה לבימה, התיישב סמוך למדרגות כשפניו לכיוון צפון-מערב, לעבר הקהל, כשהוא מניח את סידורו על פינת מעקה המדרגות.

הקהל שהיה במקום כלל את התמימים ואנ"ש שהיו באותה עת בביהמ"ד הגדול והקטן ובאזור הסמוך ל-770 - כ-100 איש. הקהל מילא בעיקר את המקום שלפני ארון הקודש, לצפון הבימה, וכן את הבימה עצמה - במרחק מה ממקום ישיבת כ"ק אד"ש. ניתן היה למשש את הציפיה הדרוכה שאחזה בקהל לקראת העומד להתרחש אחרי כניסתו של הרבי שליט"א בצורה כה פתאומית.

כ"ק אדמו"ר שליט"א הורה לנגן "בני היכלא", ואף שר בעצמו עם הציבור מתוך סידור הק'. כשהפסיקו את הנגינה שאל הרבי שליט"א את המזכיר הריב"ק שי' אם סיים הקהל את כל הנגיגון, המזכיר ענה שלא, והרבי סימן שיסיימו את הנגיגון.

לאחר-מכן פתח כ"ק אדמו"ר שליט"א באמירת שיחה, שארכה כחצי שעה. בתוך השיחה הורה הרבי שליט"א "לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו (ופירט את שמות כל הנשיאים) עד נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, שעד אז כבר נצא ודאי מן הגלות" (ראה לעיל בהשיחה).

במשך השיחה התפשטה השמועה בשכונה, ומאות אנשים הגיעו מכל הכיוונים ל-770. מרגע לרגע הלך והתמלא ביהכנ"ס במהירות עצומה, כשכאו"א מנסה להתקרב ככל יכולתו ל"מזרח", לזכות לראות ולשמוע ככל האפשר. במהירות נוצרו "פירמידות" מכל הכיוונים, והלחץ היה עצום...

ה"עולה מאלי" של דורנו

ובכל זה מתוסף הדגשה בדורות האחרונים, בעקבתא ועקבתא דעקבתא דמשיחא ובפרט בדורנו זה, דור האחרון דגלות:

אע"פ ש"אכשור דרי" (בתמ"י), ובפרט בעקבתא דעקבתא דמשיחא כמבואר בחותם מסכת סוטה, שגם המעלות דדור זה באים כהמשך להדורות שלפני זה, ומקבלים את כל הכחות ואת ריבוי העבודה בתורה ומצוות מהדורות שקדמו, עד שה"הדלקה" דה"נרות" דדור זה באה כתוצאה מהעבודה והדרכה דהדור שלפני זה וכו' – אבל הכח ע"ז ישנו, שמיד אח"כ – תהי' "שלהבת עולה מאלי".

ואדרבה: דוקא העקב שברגל, הדור הכי אחרון, יש בכחו להיות "עולה מאלי" ולהעלות את כל הדורות שלפני זה, עי"ז שהדור האחרון דהגלות נעשה הדור הראשון דהגאולה – הגאולה לכל בני ישראל במשך כל הדורות!

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תנש"א – מוגה, תרגום מאידית)

בדורנו נתגלה כבר איך שכל יהודי הוא "שלהבת עולה מאלי"

ויה"ר שיקויים בפועל ה"בעל הבית דוחק" – שהקב"ה דוחק את הקץ, "קץ הימין" של הגאולה האמיתית והשלימה, שכן, כשם שבנ"י עייפים מהגלות, כך הקב"ה (כביכול) לא יכול לסבול יותר את הגלות, שהרי "עמו אנכי בצרה", שכינתא בגלותא!...

שזה נותן לבנ"י יתר-חיזוק ב"אחכה לו בכל יום שיבוא", בידיעה ש"בעל הבית דוחק", והוא לבטח ידחוק את הקץ עכשיו ממש, אחת ולתמיד, ויבטל תיכף את ההעלמות והסתרים אשר נעשו רק כדי לגלות בבנ"י את העבודה של "שלהבת עולה מאלי".

ובפרט בנוגע לבנ"י בדורנו זה, לאחרי מה שעברנו בדור זה האחרון (לא תקום פעמיים כו'), כבר עשו הכל בפועל ממש, ונתגלה כבר איך שכל יהודי ה"ה "שלהבת עולה מאלי", ולכל יהודי ישנה הזכות – לא רק באופן של היתר, אלא גם – לתבוע את הגאולה, שהקב"ה ידחוק את הקץ, ויביא את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, דוקא – תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש"פ בהעלותך, ט"ז סיון ה'תש"נ – מוגה, תרגום מאידית)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ד ירמיהו הכהן ולאח ע"ה בלוי

מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזוה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"

ולע"נ זוגתו הרבנית חנה חיי' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל – נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג

ולכן, היתכן שכאשר כו"כ מישראל עוסקים בחנוכה והכנת בית המקדש השלישי, יעמוד משהו מן הצד ולא יהי' עמם בחנוכה, לא הוא ולא שבטו (ב"ב, תלמידיו וכו')! – אלא ודאי ישתדל גם הוא להשתתף עמם בחנוכה, לקרב ולזרז את חנוכה ביהמ"ק השלישי שיבנה במהרה בימיו ובימינו.

וכאמור, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, אין מקום לחלישות, ח"ו, בהדעת בחנוכה זו, אלא אדרבה – לחזק ולהוסיף ביתר שאת וביתר עוז, ומתוך זריזות הכי גדולה, ע"ד מ"ש בנדבת המשכן "והם הביאו אליו עוד נדבה בבוקר בבוקר"¹⁰, "לשני בקרים הביאו כל מלאכת המשכן"¹¹, ולא פסקו מלהביא עד ש"ויצו משה . . איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה גו"¹², ואילו בנדו"ד, לא רק שאין רשיון ממשה רבינו שבדורנו, נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, להפסיק ח"ו בעשיית המלאכה, אלא אדרבה, ישנו ציווי מפורש להוסיף בה ביתר שאת וביתר עוז, עד שמשלימים מלאכת החנוכה דביהמ"ק השלישי.

(משיחת ש"פ בהעלותך, י"ט סיון ה'תשמ"ח - מוגה)

(12) ש"ס, ו.

(10) ויקהל לו, ג.

(11) שמור פמ"א, ב. תנחומא תרומה ג. ועוד.

המדורים "דבר מלכות" ו"זמן הגאולה" מוקדשים

לעילוי נשמת **אורי אהרן יואל בן יוסף ארי לייב ז"ל** – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב ולעילוי נשמת **פאולין דות בת ר' יצחק ע"ה** – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס ולעילוי נשמת מרת **חשׂא ב"ר נטע אורי ע"ה** ובעלה ר' **יוסף ארי לייב ב"ר משה באר ע"ה**

ולע"נ ר' **מאיר ב"ר צבי ע"ה שנאל**

יה"ר שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחט"א - מרת **חי' רחל בת שפירנצא שנאל**

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

המשך היומן מעמוד 7:

אח"כ חילק לכמה שהגיעו ברגע האחרון. כשסיים כיסה את הכוס בתחתית, ואחזה ביד ימינו הק', ביד שמאלו הק' אחז את הסידור, והחל לנגן "כי בשמחה תצאו" כשהוא מעודד את השירה בידיו הק'.

החלוקה הסתיימה בשעה 12:10.

מספר דוקת לאחר-מכן יצא כ"ק אדמו"ר שליטא לקידוש לבנה. כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר "שלום עליכם" להרה"ח ר' מאיר הארליג שי', להמזכיר הרב יהודה לייב גרונר שי', ולהרה"ח ר' יהודה מיכאל צירקינד שי'. לבסוף נענע כ"ק אדמו"ר שליט"א את הציציות ג"פ, הכריז "א גוטן וואך, א גוטן חודש" ופנה לחדרו הק', כשהוא מעודד בחזקה את השירה.

הקהל שנכח ב-770 הוסיף לרקוד ולהתוועד שעות ארוכות, בשל הגילויים הנפלאים שזכינו להם ביום זה, שבדאי - ע"פ הרגשת הנוכחים - מהווים הכנה להגילויים של הגאולה האמתית והשלימה.

אחרי השיחה החלו לנגן את ניגוני רבותינו נשיאינו. כ"ק אדמו"ר שליט"א הצטרף לשירה בעצמו בכל הניגונים, כשפניו רציניות ביותר, בצורה שאין לתאר כלל.

ניגונו: "ג' תנועות" להבעש"ט, המגיד ממעזריטש ואדה"ז נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א בחזקה לכל עבר); "א-לי אתה" לאדה"ז נ"ע; "הקאפעליע" לאדמו"ר האמצעי נ"ע; "ימין ה' רוממה" לאדמו"ר הצמח-צדק נ"ע (בניגון זה עודד כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה); "לכתחילה אריבער" לאדמו"ר מהר"ש נ"ע (ניגון זה התחיל הרה"ח ר' שלמה קונין שי' וכ"ק אדמו"ר שליט"א חיך אליו. במשך שירת הניגון היו פני כ"ק אדמו"ר שליט"א רציניות יותר מבשאר הניגונים, והוא סימן בתנועות עזות בראשו לחזור על הבבא הידועה 10 פעמים); "ניגון הכנה" לאדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע; "הבינוני" לאדמו"ר מוהרי"צ נ"ע; ו"הוא אלקינו" לכ"ק אדמו"ר שליט"א.

לאחר-מכן פתח הרבי שליט"א באמירת השיחה השניה, שנמשכה כ-40 דקות. בסיומה החל כ"ק אדמו"ר שליט"א לנגן את ניגון ההקפות לאביו זצ"ל.

לאחר-מכן אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א את השיחה השלישית, שנמשכה כ-10 דקות.

מספר פעמים, בין השיחות, סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א לקהל לרדת מעל השולחנות וה"פירמידות" המאולתרות.

אחרי השיחה השלישית, טבל כ"ק אד"ש חתיכת חלה ג"פ במלח, טעם ממנה, ולגם מעט מים. לקראת ברהמ"ז, כבר היה ביהמ"ד מלא מפה אל פה; הלחץ היה עצום, והיה קשה מאוד לשמוע.

הרבי שליט"א סימן בידו הק' להפסיק להדחק, והורה שכל או"א יעמוד במקומו לקראת ברכת-המזון ותפילת ערבית; והורה להמזכיר הריל"ג שי' שגבאי ביהכ"ס ישמרו על הסדר.

לאחר-מכן שאל הרבי שליט"א את המזכיר אם ישנם עשרה שנטלו ידיים. הלה ענה בחיוב, וכ"ק אדמו"ר שליט"א נטל את ידיו ל"מים אחרונים" וזימן על הכוס בעשרה.

הרבי שליט"א הגביה את קולו (בנוסף לקטעים בהם הוא נוהג כן תמיד) גם במלים "לעולם אל יחסרנו", והמשיך מיד בקול "הרחמן" וכו'.

ההתעודות המיוחדות הסתיימה בשעה 10:15.

לאחר ההתוועדות התקיימה תפילת ערבית, כשכ"ק אד"ש עומד במקומו הרגיל על הבימה.

אחרי התפילה חזר למקום בו בירך ברכת-המזון, והבדיל על הכוס. אחרי ההבדלה הריח כ"ק אדמו"ר שליט"א מנר ההבדלה שבצלחת היין, טבל את שתי אבעותיו (אצבעות הזרת) ביין, והעביר אותן מעל קצות עיניו הק' כשהוא אומר את הנוסח "מצות ה' ברה" וכו'.

בתחילה חשבו שכ"ק אדמו"ר שליט"א יחלק "כוס של ברכה" במקום ההבדלה, אך כ"ק אדמו"ר שליט"א סימן שהחלוקה תהיה למטה, במקום בו מתקיימות חלוקות הדולרים שבסיום התפילות.

החלוקה החלה בשעה 10:30 לערך.

לכו"כ מהמקבלים חיך כ"ק אדמו"ר שליט"א חיך רחב, ולהרה"ח ר' גרשון בער יעקבסאהן שי' אף מזג פעם נוספת.

באמצע החלוקה עבר הרה"ח ר' שלמה קונין שי', ששר "דידן נצח". כ"ק אדמו"ר שליט"א עודד לעברו את השירה בחזקה, ומאז עודד את השירה בחזקה ולכל עבר, כמעט בכל ניגון. במיוחד כשעברו ילדים עודד לעברם כ"ק אדמו"ר שליט"א את השירה בחזקה.

כך התנהלה החלוקה בשמחה רבה, והמחזה היה מיוחד מאוד.

בסיום החלוקה התיישב כ"ק אד"ש לומר ברכה אחרונה, ולאחר-מכן נעמד לאמירת "ויתן לך".

המשך היומן בסוף עמוד 10

אין רשיון מנשיא דורנו להפסיק ח"ו במלאכה

א. [.] הלימוד וההוראה מהסמיכות דפרשת המנורה לפרשת הנשיאים – ש"כשראה אהרן חנוכת הנשיאים חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה:

כאשר יהודי רואה או שומע שכו"כ מישראל עסקו בענין שהוא בבחינת חנוכת המשכן, ולדוגמא: פעולת החינוך (חנוכה) של יהודי (קטן בשנים או קטן בדיעות) בעניני התומ"צ, וכן הדלקת המנורה [שגם זה ענין של חינוך¹, ואדרבה, "שלך גדולה משלהם שאתה מדליק ומטיב את הנרות"] להדליק "נר ה' נשמת אדם", כל ז' הסוגים דבני, ב"נר מצוה ותורה אור", ע"י הפצת התורה והיהדות – הרי, בראותו שהוא "לא הי' עמהם בחנוכה", צריך להיות אצלו **חלישות הדעת**, "חלשה אז דעתו כשלא הי' עמהם בחנוכה!"

בסגנון אחר: "הבינו מדעו (לשון דעת) להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – צ"ל באופן שכל המציאות ד"מדעו" אינה אלא בענין ד"לעמוד לפני ה' לשרתו", ע"י העבודה במשכן, עד כדי כך, שכאשר נעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ע"י אחרים והוא לא הי' עמהם, "חלשה אז דעתו", שנעשה אצלו חלישות בכל מציאות הדעת, מכיון שאינה אלא בשביל עבודת המשכן, "לעמוד לפני ה' לשרתו"; ואם לא חלשה דעתו מזה שלא הי' עמהם – הרי זו הוכחה שעדיין לא הגיע לדרגה ש"הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" (עכ"פ בשלימות), שזוהי כל מציאות דעתו.

ליתר ביאור: מכיון שאמרו חז"ל² "כל אחד ואחד חייב לומר בשבילי נברא העולם"³, הרי המחשבה שהוא צריך להשתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, עד כדי חלישות הדעת כשנעשה דבר מסויים ללא השתתפותו – אין בה משום גאווה.

אבל אעפ"כ, אין הכרח שהוא בעצמו ישתתף בכל פעולה ועבודה בעניני המשכן, שהרי, מכיון ש"כל ישראל ערבים זה בזה"⁴, יכול הדבר להעשות ע"י אחר וכיו"ב.

ואעפ"כ, כשרואה או שומע שכו"כ מישראל עסקו בענין (של חנוכת המשכן) והוא לא הי' עמהם בחנוכה – הרי, אע"פ שהדבר לא הי' באשמתו, מכיון שהי' אנוס וכיו"ב, ויתירה מזה, שבשעה זו הי' עסוק בעבודה אחרת בעניני המשכן⁵, מ"מ, כאשר כל מציאות הדעת שלו אינה אלא בשביל עבודת המשכן, "הבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו" – לא

דכל העולם.

(4) שבועות לט, סע"א. וש"נ. רמב"ם הל' שבועות פי"א הט"ז. פרש"י בחוקותי כו, לז.

(5) ולא עוד, אלא, שיתכן שבסופו של דבר (אף שלע"ע אינו יכול לידע זה) יתברר ש"שלך גדולה משלהם כו".

(1) להעיר מפ"י האוה"ח שם שבהדלקת המנורה "כל יום כעושה מעשה חדש שמחנך הוא המנורה בכל הדלקה והדלקה".

(2) סנהדרין לז, סע"א – במשנה, וראה רמב"ם הל' סנהדרין פי"ב ה"ג.

(3) שעי"ז נעשה מעין נדו"ד אף שהוא במשכן הכללי

ויעילו כל ההסברים להרגיעו, שכן, בידעו שמציאות הדעת היא בשביל עבודת המשכן, הרי, העובדה שנעשה דבר מסויים בעבודת המשכן ללא השתתפותו (תהי' הסיבה אשר תהי') פועלת אצלו חלישות הדעת!

ב. אמנם, בענין זה יש חילוק בין עבודת אהרן לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני): ובהקדים – דיוק הלשון "חלשה אז דעתו", שחלישות דעתו של אהרן לא היתה אלא לאחר שנסתיימו י"ב ימים דחנוכת המשכן, כי, כל זמן שלא נסתיימה חנוכת המשכן הרי יתכן שסוכ"ס יצטווה גם הוא להשתתף בחנוכה, ורק לאחר שנסתיימה חנוכת המשכן, ננוכח לדעת בוודאות "שלא הי' עמהם בחנוכה" – "חלשה אז דעתו".

אבל בנוגע לעבודת כאו"א בעניני המשכן (הרוחני) – הרי, כל זמן שמשיח צדקנו עדיין לא בא, לא נסתיימה חנוכה זו, ולכן, בראותו שכו"כ מישראל עוסקים בענין של חנוכת המשכן ללא השתתפותו – הרי, במקום שתהי' לו חלישות הדעת "כשלא הי' עמהם בחנוכה", עליו לנצל את חוזק הדעת לחפש דרכים כו' להשתתף עמהם בחנוכה, וכשיתקע מחשבתו ודעתו בחוזק (היפך הענין דחלישות הדעת לגריעותא) בודאי ימצא הדרך הנכונה להשתתף עמהם בחנוכה!

בסגנון אחר קצת: הסיבה לכך שבהשגחה פרטית ראה או שמע אודות פעולתם של כו"כ מישראל בענין של חנוכת המשכן, היא – לא כדי שתהי' אצלו חלישות הדעת "שלא הי' עמהם בחנוכה", אלא אדרבה – כדי שילמד הרואה בעבודתו לקונו, שגם הוא צריך לעסוק בעבודה זו, ע"י ההתבוננות בדעתו (בחוזק הדעת) כיצד יכול אף הוא להשתתף עמהם בחנוכה.

היתכן שכאשר כו"כ מישראל עוסקים בחנוכת

והכנת ביהמ"ק השלישי, יעמוד מישהו מן הצד?!

ג. וענין זה הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה:

דורנו זה הוא דור האחרון של הגלות שיזכה להיות דור הראשון של הגאולה. וכמובן מההכרזה הידועה דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – לפני עשרות שנים – "לא לתר לתשובה⁶ לא לתר לגאולה"⁷, מכיון שכבר עומדים בסיומה של העבודה, ולא נשאר אלא "לצחצח את הכפתורים"⁸, ובימינו אלו – הצחצוח האחרון של הכפתור האחרון!

ומזה מובן, שבימינו אלו, כל פעולה ופעולה בעניני התומ"צ, ועאכו"כ הפעולה ד"בהעלותך את הנרות" ע"י הפצת נר מצוה ותורה אור, התורה והיהדות, שתוכנה חנוכת המשכן באופן ד"שלך גדול משלהם" [.] – מודגש בה ביותר וביותר הענין דחנוכת (חינוך והכנה) בנין ביהמ"ק השלישי⁹.

(6) לקו"ת דרושי שמע"צ פה, א. ובכ"מ).

(7) "קול קורא" ב"הקריאה והקדושה" דשנת תש"א-ג. ועוד.

(8) ראה שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(9) ראה גם קונטרס משיחות ש"פ ויגש תשמ"ז.

(6) כולל גם הפירוש הפנימי דתשובה – "שאין הפי' תשובה גשמית מעבירות דהיינו עזיבת החטא בלבד . . . אלא תשובה ומעשים טובים, דהיינו שלהיות המעשים טובים ומאירים באור ה' א"ס ב"ה צריך להיות בחי' תשובה שהוא להשיב את הנפש למקורה ושרשה כו"